

стендилско поле (общата му площ възлиза на 400 кв. клм.) Повърхнината му е предимно планинска. Планинскитѣ възвишения се спускатъ до самия морски брѣгъ. Равнини почти нѣма. Тасоскитѣ планини не сж много високи, но изгледътъ имъ е величественъ, защото се издигатъ направо надъ морето. Тѣхниятъ най-личенъ връхъ се нарича „Ипсарионъ“, което значи „най-високо мѣсто“. Добре е и ние да го прекръстимъ съ името „Първенецътъ“. Той се издига почти толкова надъ морето, колкото Витошкиятъ връхъ Каменъ дѣлъ надъ Софийското поле. (1200 м.). Надъ него се вѣе българското знаме.

Климатътъ на о-въ Тасосъ е мекъ и приятенъ и е много здравъ. Снѣгъ зиме се задържа само по планинитѣ, но не и по крайбрѣжията. Лѣте горещинитѣ се смекчаватъ отъ прохладния морски вѣтъръ. Вечеритѣ сж приятни и напоени съ благоухания. Отъ зашуменитѣ хребети се спуща приятна хладнина. Водата за пиене е много добра и въ изобилие.

Склоноветѣ на планинитѣ въ Тасосъ сж покрити съ едра борова гора — отъ морския брѣгъ до поланитѣ подъ мраморнитѣ върхове. Но тѣзи морски борове не сж остри като нашитѣ, а сж заоблени. Тѣ сж богати на смола и медовина и даватъ здравъ строителенъ материалъ. Ароматната имъ смола още отъ дълбока старина се е прибавяла къмъ виното, за да му придаде